

1086

USTAWA

z dnia 3 czerwca 2005 r.

o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Art. 1. W ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Do państwowych inspektorów sanitarnych oraz ich zastępców stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 106, poz. 679, z późn. zm.²⁾), odnoszące się do osób, o których mowa w art. 2 pkt 11 tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Naruszenie zakazów, o których mowa w art. 4 ustawy wymienionej w ust. 3, przez państwowego inspektora sanitarnego lub jego zastępcę stanowi podstawę do odwołania ze stanowiska.

5. Oświadczenie, o którym mowa w art. 10 ustawy wymienionej w ust. 3, składają odpowiednio:

- 1) państwowi powiatowi i państwowi graniczni inspektorzy sanitarni oraz ich zastępcy — państwowym wojewódzkim inspektorom sanitarnym,
- 2) państwowi wojewódzcy inspektorzy sanitarni oraz ich zastępcy — Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu.”;

2) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1, bez zgody właściwego państwowego inspektora sanitarnego, nie może:

- 1) prowadzić działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r.

o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 i Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 94, poz. 788), a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności,

2) wykonywać dodatkowych zajęć zarobkowych.

2. Prowadzenie działalności gospodarczej, zarządzanie taką działalnością lub bycie przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności albo wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych nie może pozostawać w sprzeczności z obowiązkami pracownika lub wywoływać podejrzenia o jego stronnictwość lub interesowność.”.

Art. 2. 1. Państwowi inspektorzy sanitarni i ich zastępcy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy są członkami zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne, spółdzielni, z wyjątkiem rad nadzorczych spółdzielni mieszkaniowych, albo członkami zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą, są obowiązani rzec się tych stanowisk w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, chyba że w tym terminie złożyły oświadczenie o rezygnacji z funkcji państwowego inspektora sanitarnego lub jego zastępcy. W razie niezłożenia oświadczenia w tym terminie osoby te tracą, z mocy prawa, stanowiska we władzach spółki, spółdzielni lub fundacji i zostają wykreślone z właściwego rejestru.

2. Złożenie przez państwowego inspektora sanitarnego lub jego zastępcę oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powoduje rozwiązanie stosunku pracy w drodze odwołania ze stanowiska.

Art. 3. Państwowi inspektorzy sanitarni i ich zastępcy, którzy w dniu wejścia w życie ustawy posiadają w spółkach prawa handlowego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1, więcej niż 10 % akcji lub udziały przedstawiające więcej niż 10 % kapitału zakładowego albo prowadzą działalność gospodarczą, określoną w art. 4 pkt 6 ustawy, o której mowa w art. 2 ust. 1, są obowiązani do zbycia nadwyżki udziałów lub akcji oraz zaprzestania tej działalności gospodarczej, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 29, poz. 320, Nr 42, poz. 473, Nr 63, poz. 634, Nr 125, poz. 1367, Nr 126, poz. 1382 i Nr 128, poz. 1407 i 1408, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 74, poz. 676 i Nr 135, poz. 1145, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 208, poz. 2020 oraz z 2004 r. Nr 273, poz. 2703.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 113, poz. 715 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 483, z 2000 r. Nr 26, poz. 306, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302.

Art. 4. 1. Pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, zatrudniony w stacji sanitarno-epidemiologicznej, który w dniu wejścia w życie ustawy:

- 1) prowadzi działalność gospodarczą, zarządza taką działalnością lub jest przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności,
- 2) wykonuje dodatkowe zajęcie zarobkowe

— jest obowiązany wystąpić do właściwego państwowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o wyrażenie zgody na prowadzenie tej działalności gospodarczej, zarządzanie taką działalnością lub bycie przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności albo wykonywanie tego dodatkowego zajęcia zarobkowego w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Pracownik Państwowej Inspekcji Sanitarnej, który nie uzyskał zgody, o której mowa w ust. 1, jest obo-

wiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia odmowy wyrażenia zgody, zaprzestać prowadzenia działalności gospodarczej, zarządzania taką działalnością lub bycia przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności albo wykonywania dodatkowego zajęcia zarobkowego i poinformować o tym właściwego państwowego inspektora sanitarnego.

3. W przypadku niewystąpienia o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, albo niewykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 2, właściwy państwowy inspektor sanitarny rozwiązuje z pracownikiem umowę o pracę za wypowiedzeniem.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*